

Överklagande ingett den 26 september 2016 av Greenpeace Energy eG av det beslut som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 9 december 2016 i mål T-382/15, Greenpeace Energy eG mot Europeiska kommissionen

(Mål C-640/16 P)

(2017/C 038/25)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Greenpeace Energy eG (ombud: D. Fouquet, S. Michaels, J. Nysten, Rechtsanwältin)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara det beslut som domstolen meddelade den 26 september 2016 mål T-382/15, Greenpeace Energy eG, med avseende på klaganden,
- återförvisa målet till tribunalen för avgörande,
- förplikta svaranden att ersätta samtliga rättegångskostnader, inklusive advokatkostnader och resor.

Grunder och huvudargument

Klaganden har anfört följande fem grunder till stöd för överklagandet:

1. Tribunalen har uppenbarligen funnit att artikel 263, fjärde stycket, tredje delen, FEUF kräver att den rättsakt som överklagas enligt denna bestämmelse har allmän giltighet. Med tanke på lydelsen och tillkomsthistorien för denna bestämmelse och, i synnerhet, lagstiftarens avsikt, måste detta tillvägagångssätt betraktas som juridiskt felaktigt.
2. Tribunalen tycks utgå från principen att villkoret direkt berörd när det gäller handlingar som inte medför genomförandeåtgärder omfattar två separata kriterier som bör beaktas separat. Sådant är dock inte fallet här, eftersom ingen genomförandeåtgärd av Förenade kungariket eller Europeiska kommissionen, i den mening som avses i denna bestämmelse, är nödvändig och beviljande av stöd omedelbart inverkar på marknaden, i så motto att klaganden omedelbart drabbas av konkurrens effekter.
3. Tribunalen kritiserar klaganden för att inte ha fastställt att klaganden är direkt och personligen berörd. Därigenom har tribunalen inte underlåtit att beakta de anförda uppgifterna, eller åtminstone inte beaktat dem i tillräcklig omfattning.
4. Tribunalen verkar anse att en individualisering för tillämpningen av artikel 263, fjärde stycket, andra delen, FEUF enligt domen i målet Plaumann bör vägras redan om det kan finnas andra företag, såsom klaganden, som drabbas av konkurrens effekterna av beviljande av stöd. Med tanke på den rättspraxis som särskilt följer av domen i målet Codorniu (C-309/89), tycks emellertid denna tolkning vara juridiskt felaktigt och dessutom restriktiv. Klaganden hänvisar vidare till de överväganden som anges rörande de faktiska omständigheterna i sin ansökan, vilka visar på en tillräcklig individualisering, men vilka uppenbarligen inte har beaktats av domstolen eller inte i tillräcklig mån har beaktats.
5. Tribunalen tycks anse att ett effektivt rättsligt skydd mot ett beslut från kommissionen att godkänna stöd kan erhållas från nationella domstolar. Detta skulle innebära att kravet på att medlemsstaterna inrättar nödvändiga rättsmedel i detta avseende (artikel 19.1 andra stycket i EUF-fördraget), medför att unionslagstiftaren har velat anförtro domstolarna i medlemsstaterna kontrollen av de enskilda rättsakter som EU-institutionerna, såsom Europeiska kommissionen, antar. Med hänsyn till rättspraxis från EU-domstolen som avser unionens rättsakter samt befintliga rättsmedel och, i synnerhet med tanke på befogenhetsfördelningen mellan de nationella domstolarna och Europeiska kommissionen på stödområdet, kan detta tillvägagångssätt inte godtas och utgör därför felaktig rättstillämpning.